

ning, og den Hjælp, som man efter det her stillede Forslag vil yde disse Kasser, en Hjælp, som jo kun tager Sigte paa Kriseforhold, og som jo slet ikke kan sammenstilles med det, der ydes af Stat og Kommune til de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, denne Hjælp er efter min Opfattelse saa minimal, at det Skridt, man her vil gøre uden en nærmere Undersøgelse af, hvor disse Veje fører hen, utvivlsomt, naar Banen en Gang er aabnet, maa føre til, at nye og videregaaende Skridt maa tages. Jeg erkender fuldt ud, at paa det her givne Grundlag er det ikke muligt at gaa videre, men jeg hævder med det samme, at for selve disse Ledighedskassers økonomiske Stilling er det, der her foreslaas, uden nogen væsentlig Betydning. Derfor er det, det har forekommet mig, at man maatte have større Klarhed over Rimeligheden af at tage denne Opgave op, end man nu besidder, og at hvis den skal tages op, hvis dette bliver Resultatet af Overvejelsen, da maa det nøje prøves, hvorledes Grænserne skal fastsættes baade med Hensyn til Arten og Omfanget af Hjælpen og med Hensyn til den Kreds, som saaledes bør støttes.

Det var efter min Mening meget ønskeligt, om der blev givet Tid til en nærmere Overvejelse og Forhandling om det af Funktionærernes Repræsentanter udarbejdede Forslag, som er fremkommet ved Socialraadets Indsats paa dette Punkt, men man har jo Hastværk; dette har man ikke villet, og da der nu indtil i Dag har foreligget to Ændringsforslag angaaende dette Spørgsmaal, ja, saa maatte jeg om dem udtale, at jeg neppe mente det heldigt at strække sig videre paa dette Punkt end til at optage den Opgave, som man her vil paalægge Arbejdsløshedsfonden, indenfor den Ramme for Støtte til Arbejdsløshedskassernes Krisefonds, som ved Lovforslaget er angivet. Jeg vilde nære megen Betænkelighed ved, om man her gik saa vidt, inden Sagen er yderligere ventileret, at man stillede Arbejdsløshedsfonden en ny Opgave, hvis Rækkevidde man i Virkeligheden slet ikke vilde kunne overse, samtidig med at Fondens Evne begrænses, saaledes som Tilfældet vil blive, naar Lovforslaget vedtages. Men Stillingen er jo nu her ved tredje Behandling en anden. Jeg forstaar, at man fra radikal Side har sluttet sig til den konservative Opfattelse, at Fondens Tilskud bør holdes indenfor den Begrænsning, som ved Tilsgagnet til Arbejdsløshedskassernes Krisefonds er givet, men derudover er de to Partier, som nu er enedes om Ændringsforslaget, gaaet videre, til en nærmere Fast-

sættelse, forstaar jeg, af Fordelingen imellem Arbejdsløshedskassernes Krisefonds og Funktionærkasserne af det Beløb, som i Henhold til Lovforslaget kan blive stillet til Raadighed.

Jeg faar dette Ændringsforslag i Hænde i dette Øjeblik, har overhovedet ikke haft nogen som helst Adgang til, før det fremkommer her i Tinget, at beskæftige mig med det og tage det op til nærmere Overvejelse. Jeg maa derfor tilraade ærede Medlemmer af dette høje Ting, som ikke mener at turde tage Ansvar for uden en nærmere Undersøgelse at gøre det Skridt, som man her foreslaar, at de i dette Spørgsmaal under Hensyn til den ringe finansielle Betydning, det har, afholder sig fra at stemme og overlader Ansvar for Gennemførelsen til de Partier, som er enedes om disse Forslag, og som her i yderste Øjeblik fører dem frem, uden at andre Partier har haft Lejlighed til nærmere at drøfte dem.

Man kommer ved disse Forslag i Virkeligheden ikke i nogen synderlig Grad Funktionærkasserne til Hjælp og i hvert Tilfælde ikke i den Grad, som det bør ske, hvis der virkelig her foreligger et socialt Problem af en saadan Rækkevidde og en saadan Betydning, at det maa tages op til Løsning. Jeg har derfor i Sinde, uanset det, som her vil ske, at fortsætte Undersøgelsen af disse Spørgsmaal paa det Grundlag, som nu er udarbejdet, saaledes at jeg uanset disse Forslags Skæbne kan tilsige min Villighed til en nærmere og velvillig Undersøgelse af Spørgsmaalet, idet jeg dog naturligvis maa pointere, at hvis denne Undersøgelse maatte resultere i Erkendelsen af, at der her foreligger et socialt Problem, som bør løses, maa man forstaa, at en Løsning under Hensyn til den økonomiske Situation i Stat og Kommune selvsagt maa holdes indenfor meget snævre Grænser. Thi Forholdet er dog det, at Funktionærernes Lønnings- og Afskedigelsesvilkaar neppe er saadanne, at det kan siges, at der for Standen som Helhed foreligger en social Opgave. Om det nu ved Fordelingen af de ret smaa Midler, der her stilles til Disposition, lader sig gøre at udskille visse Kredse af Funktionærer, som maatte have Ledighedskasser, fra andre, som ogsaa har det, men som økonomisk og lønningsmæssigt er vanskeligere stillede, derom tør jeg intet sige; jeg har, som sagt, ikke haft Lejlighed til at sætte mig ind i Ændringsforslaget, som er præsenteret for mig i dette Øjeblik, og derfor tillader jeg mig at tilraade mine Meningsfæller ved Afstemningen over dette at afholde sig fra at stemme.